

**IVANA LUKIĆ**

**KO ZNA  
ŠTA ĆE  
OD MENE  
BITI**

**■ Laguna ■**

Copyright © Ivana Lukić, 2024

Copyright © 2024 ovog izdanja LAGUNA

**Moje ime je Luka.** U današnje vreme moje ime je veoma popularno. To mi se baš sviđa. Ne bih voleo da se još i po tome razlikujem od drugih.

**Moj tata je Konstantin.** I dugo je za mene on bio Konstantin Veliki. Sada više nije. Pre nekoliko godina je počeo da se „smanjuje“ u mojim očima. I to ne samo zbog toga što uvek mora da pročita uputstvo pre nego što podigne haubu našeg renoa. Mnogo me nervira.

**Moja mama je Katarina.** Ona je, dok sam bio mali, bila za mene baš prava ruska carica Katarina Velika. A onda je (manje-više u isto vreme kao i kod Konstantina) prestala njena apsolutistička vladavina nad mojim životom.

**Moj deda je Dragutin.** Deda Dragi je moj omiljen član porodice. O drugom dedi Svetozaru ne znam mnogo da kažem. Dragi je otac Katarini i ona često ima neke primedbe na njega. Možete misliti kakve tek primedbe ima na baba Gvozdenuku.

**Moja baba je Gvozdenska.** Gvozdenska je tatina mama. Volim je iako kod nje uvek moram da pijem sok od zove, i to dve čaše. Ako popijem samo jednu čašu, to znači da mi se ne sviđa, a baba Gvozdenuku samo moja mama voli da razljuti.

**Po mojoj proceni, lep sam 7%.** Možda 10%. A voleo bih da sam lep 52% ili bar 47%.

**Često bagujem u prisustvu osoba na koje želim da ostavim utisak.** To me izluđuje!

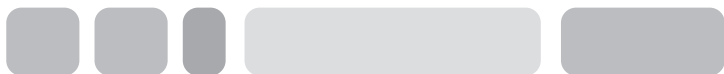
**Ja sam kukavica.** Sem kad treba da se raspravljam s Katarinom i Konstantinom. Onda sam Luka Silni.

**U školi nastavnici kažu da sam fin i pristojan.** Moji roditelji kažu da sam bezobrazan.

**Šta li će od mene biti?** Mrzim ovo pitanje! Sinoć me je opet proganjalo. Na kraju sam ustao iz kreveta i prešao na ležibeg i uzeo mobilni.

**Ko zna,  
možda ću da budem  
astronaut.**

To bi rešilo sve moje probleme.  
„Crvena planeta“ mi zvuči dobro  
i prilično je udaljena od Zemlje.  
Naravno, moraću da nađem vezu  
da bih prošao lekarski pregled.



**Moram da priznam da ne pratim fudbal.**

Naravno, znam za Maradonu, Ronalda i Mesija. Kad igramo fudbal na fizičkom, biram da budem golman. Znači, ne samo da ne pratim nego ne znam ni da ga igram. Kupujem sličice UEFA i Lige šampiona jer ih svi skupljaju. Jednom sam u osnovnoj slagao da sam popunio album jer sam hteo da budem deo kul ekipe.

**Ne volim da postupno rešavam zadatke iz matematike.**

Ako je tačno, tačno je. Kakve veze ima postupak! I mrzim kad treba da budem fin prema komšijama, posebno prema komšiji Simiću.

**Volim da vozim bajs.**

U bicikle se, za razliku od fudbala, baš razumem. Umem da zakrpinim gumu i naštelujem kočnice. Bilo bi ekstra da još neko skuplja sličice *Tour de France*. Ali, nažalost, niko ne skuplja.

**I šta još volim?**

Igrice – nikada mi ne dosade. Ne znam kako mi to uspeva.

**Obožavam SF romane.** U njima budućnost nema veze sa sadašnjošću. To mi daje nadu.

**Volim da pišem.** Prošle nedelje sam počeo da upisujem utiske o mom životu u notes na telefonu. Malo mi je frka da mi neko u školi ne uzme telefon i ne provali šifru. Sigurno bi mi se smejali.

**Možda to bude i knjiga.** Objaviću je pod pseudonimom. A ako bude bila hit, onda ću da otkrijem svoj identitet.

**Utisak o današnjem danu.** Neki lik je iza mene u školskom doviknuo „Hej, luzeru“. Mislim da je mislio na mene.

**Ko zna,  
možda ću da budem  
fudbaler.**

To bi rešilo sve moje probleme.  
Biću veoma popularan.  
Možda budem i na nekoj sličici.  
Samo što moram da naučim  
da driblam, šutiram  
i pogodim gol.

